Parentinis, Bernardus de: Expositio officii missae
[Strassburg: Johann (Reinhard) Grüninger], 31 Oct. 1487 Seite 79

hi qui sunt xp̄i· ¶ Quarto rōe tp̄is
et primitat; q2 resurrectio corp̄is dif
fert vsq; ad finē q̄ ipē āt t̄cia die resurrexit
Querit̄ quare xp̄s nō distulit re
surgere vsq; in finē sed stati resurre
xit Dico q̄ ppter.iiij Prīo vt solida
ret̄ infirmitas discipuloꝝ. si eni stati
nō resurrexisset nō mānsissent ita fir-
mi in fide·i.ad chori·xv. Si xp̄s nō
resurrexit vana est fides nr̄a· Secū
do vt cōfunderet̄ malignitas incre-
duloꝝ Vn̄ actu·iiij· Virtute magna
reddebāt apl̄i testioniū resurrectō-
nis Tertio vt ↄmōstraret̄ eternitas
resurgēdoꝝ Ozee vi.post duos dies
visitabit nos .ꝛc· Quarto vt ōn̄dat̄
necessitas reparandoꝝ· i.ad chori· xvi·
Si mortui nō resurgūt neq; christ⁹
¶ Circa hunc articulū errāt cherin
thij asserētes xp̄m nō resurrexisse s;
resurrectuꝝ esse ↄtra q̄s dr̄.i·ad cho-
rin·xv. Tertia die resurrexit s̄m scp̄
turas. Itē vt sibi imponit̄ origenes
q̄ dicit eū p salute demonū iterū pas
suꝝ ↄtra quē dicit̄ ad rom̄·vi·xp̄s re
surgēs ex mortuis iā nō morit̄. con-
tra istos errores dicit̄. Tertia die re
surrexit a mortuis. ¶ Ad instructōz
nr̄am moral̄r loq̄ndo possum⁹ iiij·ac
cipe Prīo vt studeam⁹ resurgere spi
ritual̄r a morte quā incurrim⁹ p pec
catū ꝛ h̄ resurrectōe q̄ h̄ēt̄ p penitē-
tiā ad eph̄·v.exurge q̄ dormis ꝛ exur
ge a mortuis. Scd̄o vt nō differa-
m⁹ resurgere vsq; ad mortē s; cito q2
xp̄s stati tertia die resurrexit a mor-
tuis.eccle.xvij· Ne tardas ↄuerti ad
dn̄m ꝛ ne differas de die in diem ꝛc.
Prīa dies est cōtritio· Scd̄a ↄfessio
Tertia satisfactio· Id̄o dr̄ math̄· xij.
P⁹ tres dies resurgā. Tertō vt re-
surgam⁹ ad vitā incorruptibilē sicut
xp̄s.idest in tali pposito q̄ nō ampli⁹
peccem⁹ q2 dr̄ ro· vi. Xp̄s resurgēs ex
mortuis iā nō morit̄.ꝛc· Seq̄t̄ ergo

ita ꝛ vos extimate vos mortuos pec
cato viuētes aūt Quarto vt resurga
m⁹ ad vitā nouā ꝛ gl̄osam idest vt vi
tem⁹ oīa q̄ fuerīt nobis causa mortis
id est peccati ad ro. vi· Q2 xp̄s resur-
rexit a mortuis p gl̄am patris ita et
nos in nouitate vite ambulemus·

Articulus sextus.

Seq̄tur ascēdit in celū sedet
ad dexterā p̄ris iste est arti-
culus de ascēsiōe vbi ōn̄dit̄
prīo act⁹ ꝟtuosus q2 ascēdit in celū
sc; ppria ꝟtute· Ad hūc itellectū dr̄
ipse Io.iij. Nemo ascēdit in celū sc;
ppria ꝟtute nisi q̄ de celo descēdit ꝛc·
Scd̄o sit⁹ glosus cu; dicit. sedet ad
dexterā p̄ris. Et nota q̄ accipit̄ dexte
ra p eq̄litate in sacra scp̄tura sic sini
stra accipit̄ p aduers̄ ꝛ mal̄ ita dexte-
ra p bonis ꝛ psper;. Vn̄ sensus ē·se-
det ad dexterā dei p̄ris idest eadē ps-
peritate eq̄l̄· Hūc ergo articulū opor-
tet credere sc; q̄.xl. die ascēdit p⁹ re-
surrectōe;. ¶ Circa hūc articulū er
rauit Celeucian⁹ q̄ negat xp̄m scd̄m
carnē sedere ad dexterā p̄ris s; dr̄ q̄
eā exuit ꝛ in solē posuit cōtra h̄ dicit
Dn̄s ih̄s· q̄dē postq; locut⁹ ē eis assū-
ptus ē in celū ꝛ sedet ad dexterā dei.
marci·vl. Et prīo notādū q̄ hec ascē
sio fuit sublimis q2 sup omes celos
qd̄ tripl̄r expoīt. prīo sup oēs celos
corpeos Ad Ephe· iiij .ascēdit super
oēs celos vt adipleret oīa. Scd̄o su
p āgelos.ad ephe·i· Cōstituēs eū ad
dexterā suā in celestib⁹. Tertio vsq;
ad sedē dei.i.vsq; ad eq̄litate vt alle-
gatū ē.marci.vl·sedet ad dextris dei·
¶ Scd̄o notādū q̄ hec ascensio fuit
rōnalis.q2 ad celos·ꝛ h̄ ppt̄ tria Pri
mo q2 celū debebat̄ xp̄o a sua natura
Naturale est vnūq̄dq; reuti vn̄ tra-
hit originē· pricipiū āt originis xp̄i
est a deo qui est sup omia. Id̄o dignū

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-209/0079
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG